

Ақийда дарслари (181-дарс). Нимадан ажабланасан?!

АҚИДА
181-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТҮЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ҲАҚИДА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 17.05.2022 3686

بِأَصْرِكَ وَبَتُّوْزَعَنَّا كَأَمَلٍ لِّأَقُوْبِنَا هَلْ لِي صِرَاطٍ رَّيِّسٌ وَأَقْرَبُ رُؤْيُ بَابِ
أَنَّ دَاوُدَ بْنَ كَيْسَانَ حَضَرَ أَوْ نَحْوَهُ أَنْ لَتَنْدَأُ وَلِهُ لَلْأُسْرَى أَي: أَوْلَاقٌ تُعَاجِمُ سَائِلِي
لِأُسْرَى أَي: لَأَقْوَفٌ رُمُعَ عَاجِفٍ. «أَوْلَعُ فَا»: **مِلْسُو هَيْلَعِ لَلْأَسْرِ هَلْ لَلْأُسْرَى لَأَقْوَفٌ**
أَهْيَلَعُ مَهْلُ لَلْأُسْرَى دَأْمُتْ، مَهْدَاوْرَأُ لَصَفَبُ مُمُوعِدَا نَكَلُو، رُطَلَالِقُ تَلَعْفُ نِ لَلْأَسْرِ
هَيْلَعِ لَلْأَسْرِ هَلْ لَلْأُسْرَى لَأَقْوَفٌ كَلَذِي فَكَعْجِي نَأْ هَلْ لَلْأَسْرِ لَعَلَّ كَرَبَلِبَابِ
مُيَجِي لُجْرَلِ لَعَجَفٍ، مَهْدَاوْرَأُ لَصَفَبِ أَعْدَمُتْ، هُطَسَبَفِ عِطْنَبِ أَعْدَفٍ. «مَمَعَنَ»: **مِلْسُو**
عِطْنَبِ لَلْأَسْرِ عَمْتَجَا يَّتَحِ هُطَسَبَفِ رُحَالِ أَيْ جِي وَرَمْتَفِ كَبُ رُحَالِ أَيْ جِي وَهَرْدَفِ كَبُ
هَيْلَعِ **مِلْسُو هَيْلَعِ لَلْأَسْرِ هَلْ لَلْأُسْرَى لَأَقْوَفٌ** رِي سِي هَيْلَعِ لَلْأَسْرِ نَمُ
أَوْكَرَتِ أَمَّ يَّتَحِ مَهْتِي عَوَا ي فِ أَوْدَحِ أَفِ: لَأَقِ. «مُمُوعِدَا ي فِ أَوْدَحِ»: لَأَقِ مُمُوعِدَا كَرَبَلِبَابِ
لَأَقْوَفٍ هُطَسَبَفِ تَلَصَفَو، أَوْعَبَشِ يَّتَحِ أَوْلَكُ أَفِ: لَأَقِ هُوَيْلَمِ أَلِ أَعَاوَرَكُ سَعَلَا ي فِ
هَلْ لَلْأُسْرَى نَأْ هَلْ لَلْأَسْرِ أَلِ أَلِ أَلِ نَأْ دَهَشَأْ»: **مِلْسُو هَيْلَعِ لَلْأَسْرِ هَلْ لَلْأُسْرَى**
«هَنْجَلِ نَعَبَجُ حِيْفِ كَأَشْرِي عُدْبَعِ أَمُهَبِ هَلْ لَلْأَسْرِ يَّقَلِي أَلِ».

Абу Хурайра ёки Абу Саъид розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Табук ғазоти бўлганда кишиларни очлик тутди. «Эй Аллоҳнинг Расули, изн берсангиз, сувчи туяларни сўйиб, гўштини еб, мойини суртсак», дейишди. У зот:

«Шундай қилинглар», дедилар.

Шунда Умар келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули! Бундай қилсангиз, улов камаяди. Лекин сиз уларнинг зодларидан ортиб қолганини келтиришларига амр қилинг. Сўнгра уларга уни баракали қилишни Аллоҳдан сўраб дуо қилинг. Шояд, Аллоҳ ўшанда бир нарса қилса», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Хўп», дедилар-да, бир тери дастурхон келтиришларини сўрадилар. Уни олдиларига ёздилар. Сўнгра зодларининг ортиб қолганини келтиришга амр қилдилар. Бас, бир киши бир сиқим жўхори, бошқаси бир сиқим хурмо, яна бошқаси бир бурда нон келтира бошлади. Шундай қилиб тери дастурхонга озгина нарса йиғилди. Кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам барака сўраб дуо қилдилар-да:

«Идишларингизга олинглар», дедилар. Бас, улар идишларига олдилар. Ҳаттоки аскаргоҳда битта ҳам идиш қўймай тўлдирдилар. Тўйгунларича едилар ва ортиб ҳам қолди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ашҳаду ан лаа илааҳа иллаллоҳу ва анний Расулуллоҳи», қай бир банда шу иккиси ила шак қилмаган ҳолида Аллоҳга рўбарў бўлса, зинҳор жаннатдан тўсилмас», дедилар».

مَلَسُو هَيْلَ هَلَلِ صَيْبِنِ لَيْتَ الْجَرَّ نَأْهُنَ هَلَلِ يَضَرُّ رَبَّاجَ نَعِ
هُتْ أَرْمَ أَوْ هُنْمُ لُكْ أَيْ لُجَّرِ لَازَ أَمَفِ رِيَّ عَشَقْ سَوَ رَطِشْ هَمَّ عَطَّ سَي
مَلَسُو هَيْلَ هَلَلِ صَيْبِنِ لَيْتَ أَيْ هَلَّكَ يَّتَحَ أَمْ هَفَّ يَضَو
مَلَسُمُ أَمْ هَاوَرُ. «مُكَلِّمَ لَوُ هُنْمُ مُتَلَكَّ أَلُّ هَلَّكَتْ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам келиб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан таом сўради. Бас, у зот унга ярим васақ арпа бердилар. Ҳалиги одам, унинг хотини ва уларнинг меҳмонлари уни (тарозида) тортгунча еб турдилар. Бас, у Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келди. Ул зот унга:

«Агар тортмаганингда, ундан еяверар эдинглар, у тураверар эди», дедилар».

Иккисини Муслим ривоят қилган.

هَيْلَ هَلَلِ صَيْبِنِ لَيْتَ أَلُّ هُنْمُ هَلَلِ يَضَرُّ رَبَّاجَ نَعِ
أَنْ لُقُّ هَرْشَعُ دُعُوقِي وَ هَرْشَعُ مُوقِي لَيْلِ لَيْتَ يَّتَحَ هَوَدَغِ نَمَّ عَصَقِ يَفُّ لَوَادَتَن مَلَسُو

